

Елисавета Багряна

Жертвата

Пред малкото креватче на колене
тя трети ден, немигнала, се моли
и бавно гълта сълзите солени.

Едничкият ѝ син е тежко болен
и само нишка го дели от края –
а долу другите деца играят

и слънцето в прозореца поглежда,
и дюлята подава пълни клони,
но той е ням и спял, и безнадежден...

През първия ден към старата икона
мълвеше тя, прекръствайки се мигом:
„Върни детето ми, от смърт спаси го.“

През вторият, очите без да снема,
се молеше, от скръб обезумяла:
„Вземи живота ми – и дай го нему.“

А днес на третия, едва прозряла,
тя рече мъдро: „Майко свята, стига,
вземи го, но от мъките спаси го.“

И стана чудо: мина малък пламък,
детето мръдна устни загорели
и промълви полека: „Хлебец, мамо!“

КРАЙ

© Елисавета Багряна

Източник: Словото

Набиране: Елена Николова

Издание: Елисавета Багряна. „Амазонка. Избрана лирика в два тома.“ „Български писател“. С. 1973

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11694>]